

2018

APRĪLIS/MAIJS

REDAKCIJAS SLEJA

Tikko sākās jaunais mācību gads, tad pavisam drīz radās jauni mērķi 2018.gadā, bet nu dažu mēnešu laikā ir pienācis tas laiks, kurā katram pašam personīgi noslēdzas kāds posms dzīves ritumā, bet pats mācību darbs jau turpinās ik dienu - uz priekšu soli pa solim.

Spraigas pavasara ideju dvesmas pārtapušas no Lieldienu olu krāsošanas līdz pavisam jauniem iespaidiem maijā. Liels prieks katram ģimnāzistam pašam par saviem sasniegumiem, kas aizveduši gan līdz Lietuvai, gan Jauniešu Saeimai, gan vēl daudzām citām lieliskām iespējām. Jauns un pozitīvs notikums-īsfilmu festivāls- atstājis paliekošas atmiņas par katras klases kopā paveikto. Pavisam nesen aizvadīta Mazās pētnieku skolas noslēguma nodarbība, bijušas deju un koku skates, bet koku sadziedāšanās un arī mākslas plenērs kopā ar fotogrāfiem „No

Gaiziņa Latviju redzot” bijis kā sava dziesma un māksla Latvijai 100 gadus sagaidot.

Septītajiem tikpat kā noslēdzies pirmais mācību gads ģimnāzijā, bet devītajiem-sajūta, ka tikko paši bijuši septītie- trīs gadi aizvadīti nemanot, un, tuvojoties pēdējam zvanam, reizē ar nelielu uztraukumu tiek gaidīti pārbaudījumi. Savukārt divpadsmitajiem ne tikai vēl pārbaudījumu laiks, bet arī savi nākotnes plāni ir nosprausti.

Pavisam drīz jau vasara, un pēc tās jau nekas nebeidzas - jauni mērķi gan no iepriekšējās, šī gada pieredzes, gan jauna iedvesma atkal kopā radīt kaut ko skaistu un atmiņā paliekošu. Lai izdodas!

„Mūžu dzīvo, mūžu mācies.”

/Latviešu sakāmvārds/

**Foto no personīgā arhīva
Renāte Pleša (9.)**

Pašiem savs filmu festivāls

Katras klases uzdevums bija izveidot īsfilmu „Laiks. Mirkļi. Ikdiens”, kurā iekļaut 3 elementus - vainags, josta un dzintars. Kaut arī uzdevums bija visnotaļ grūts un dažiem tapis pēdējā brīdī, rezultāts 19.aprīlī priecēja skatītājus ar dažādām un ieinteresējošām īsfilmām.

Filmu lentes un kameras, lielais ekrāns un projektoru gaismas. Zināmākās kinobalvas, pasākuma vadītāji- Zelta palma (Linda Amura (11.a)) un Lielais Kristaps (Dāvis Kolns (11.b))- filmu festivālā iepazīstināja ar žūriju. Kā viens no žūrijas pārstāvjiem bija ģimnāzijas absolvents Dairis Virkstenis, tad arī ReTv operators, bijušais komunikācijas un mediju skolotājs Kārlis Kumsārs un kultūras pasākumu organizatore Dace Ādamsons.

Godam nopelnītā balva un uzvaras klišeris šoreiz nonāca pie 12.c klases par filmu, kā Stīvam pazuda žetona gredzens un CSI Madona izmeklētāji- Dzintars un Vainags centās piespiest Jostu atzīties zādzībā, piedraudot ar domrakstu. Ne tikai unikālais stāsts, bet arī video kvalitāte, humors un smagā, reālā situācija aizrāva ne tikai skatītājus, bet arī žūriju. Paši filmas veidotāji filmu komentē šādi: „Sākumā

domājām festivālā nepiedalīties, taču dienu pirms pasākuma sapratām, ka pamēģināsim kaut ko uztaisīt. Radās ideja par kaut ko klišejisku un ļoti humoristisku. Doma par CSI Madona bija viena no pirmajām idejām, un pēc tam jau citas lidoja vēja spārnim. Sākumā grūtākais bija izdomāt, kā iesaistīt tēmai vajadzīgās lietas- dzintaru, jostu un vainagu. Palikām pie vienkāršākās idejas- tēlu vārdi. Filmēt sākām tikai krietni pēc stundām, jo jāapmeklē eksāmenu konsultācijas, tāpēc ilgi nekavējāmies. Liela daļa filmas dialogu bija improvizācija, bez iepriekšējiem

mēģinājumiem. Patiesībā necerējām iegūt balvu, jo mūsu īsfilma šķita pārāk nenopietna un gaisīga pirmajai vietai. Paldies visiem, kam šis darbs patika. Mūsu mērķis īsfilmā bija izklaidēt skatītāju un pasniegt viegli klišejisku sižetu tā, lai zālē valdītu smiekli. Kaut arī tuvojās skolas noslēgums un mācības ir 1.vietā, nevajag aizmirst par izklaidi un ikdienas smieklu devu labākam noskaņojumam.”

Šāds pasākums Madonas Valsts ģimnāzijā notika pirmo reizi, taču cerams ne pēdējo, jo ir kur tiekties, ir ko darīt, ko apgūt un - pats labākais- ir simtiem mirkļu, ko notvert kamerā.

Linda Amura (11.a)

ĪSZIŅAS

• 9.,10.aprīlī Rīgā norisinās Starptautiskais Skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) gadatirgus - konkurss. Nominācija “Labākais stends” uzvar Madonas Valsts ģimnāzijas SMU “HandySac”.

• 15.aprīlī koku skate Madonā. Madonas Valsts ģimnāzijas jauktais koris iegūst 1.pakāpes diplomu. Ceļazīme uz Dziesmu svētkiem godam nopelnīta!

• 19.aprīlī īsfilmu festivāls “Laiks, mirklis, ikdiens”. Ģimnāzisti rāda savu radošumu, ceļojošo balvu saņem 12.c!

• 3. maijā koku sadziedāšanās pasākums “No Gaiziņa Latviju redzot”. Tiek pieskandināta visa Gaiziņa apkārtnē! Piedalās arī citu valsts ģimnāziju kori.

• 10.maijā noslēdzās Madonas reģiona skolu avīžu skate. „Maģiskā” iegūst nomināciju „Spilgtākais skolas dzīves atainojums”.

• 8.,14.maijā tiek godināti olimpiāžu uzvarētāji. Lepojamies!

• 16.maijā Skolēnu padomes vadītāja vēlēšanas. Kurš uzvarēs un jau nākamajā mācību gadā ieņems šo amatu?

• 18. maijā devītajiem un divpadsmitajiem Zvana svētki. Un tad sākas eksāmenu laiks! Vēlam veiksmi un izturību!

• 29.maijā tiekamies sporta dienā. Kārtīgi izsportojamies gada noslēgumā!

• 31.maijā plkst.9.00 notiek svinīgā līnija. Tiks paziņota Superklase, kā arī jaunais Skolēnu padomes vadītājs dos zvērestu

• Gaidām 9. un 12.klašu izlaidumus! Lai skaisti svētki!

Linda Amura (11.a)

No Gaiziņa Latviju redzot

3. maijā norisinājās Madonas Valsts ģimnāzijas Latvijas neatkarības atjaunošanas svētku pasākums Gaiziņkalnā "No Gaiziņa Latviju redzot". Šis pasākums norisinās jau otro gadu un cerams, ka pastāvēs vēl ilgi. Šogad pasākumā piedalījās plašs dalībnieku skaits, kopumā bija atbraukuši ļoti talantīgi jaunieši no Āgenskalna Valsts ģimnāzijas, Bauskas Valsts ģimnāzijas, Cēsu Valsts ģimnāzijas, Draudzīgā Aicinājuma Cēsu Valsts ģimnāzijas, Daugavpils Valsts ģimnāzijas, Dobeles Valsts ģimnāzijas, Gulbenes Valsts ģimnāzijas, Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas, Valkas Jāņa Cimzes ģimnāzijas un protams arī Madonas Valsts ģimnāzijas.

Arī šogad iespēja tika dota ne tikai dziedātājiem pieskandināt visu apkārtni, bet izpausties arī māksliniekiem un fotogrāfiem. Tika iemūžināts viss – gan dziedātāji, gan varenie skati no kalna, gan arī paši fotogrāfi. Rezultāts iepriecināja visus, jo apkārt tika radīta īpaša atmosfēra, kas deva skaistas un pacilājošas sajūtas. Arī laikapstākļi bija svētkiem piemēroti. Kad dziesmas tika nodziedātas, uz dančiem aicināja grupa „Rikši”, kas dejās ievilkā ikvienu, lai sajustu īsto jautrību!

„Maģiskā” noskaidroja arī paša pasākuma dalībnieku viedokļus:

Liba Marta (7.a): „Man ļoti patika pasākums. Bija brīnišķīga diena un vieta šādam pasākumam. Ļoti patika koris un pūtēju orķestris. Vēl ļoti jauki bija tas, ka katrs dalībnieks varēja nodarboties ar dažādām lietām – fotografēšanu, gleznošanu vai vienkārši jauku laika pavadīšanu brīvā dabā. Pati vairāk gleznoju, un ļoti novērtēju, ka tāda iespēja tika dota. Apspriežoties ar klases biedriem un skolotāju, secinājām – šis pasākums bija izdevies un noteikti būtu jauki, ja tādi norisinātos arī citus gadus.”

Signe (11.a): „Kopumā bija ļoti foršs pasākums, kas ieskandināja Gaiziņa apkārtni, un tiešām bija sajūta, ka dziesmas skan pāri visām koku galotnēm. Ļoti jauka atmosfēra, brīnišķīgi laikapstākļi šādam pasākumam, kas spēja vienot korus no visas Latvijas. Ļoti patika danči, ko organizēja grupa „Rikši”. Varēja no sirds izlekties un izdejoties!

Manuprāt, šādi pasākumi būtu jāatasa arvien iespaidīgāki, ar daudz vairāk koriem un dziesmām.”

Marta Marija (10.a): „Šogad stāvēt Gaiziņa virsotnē bija tiešām savilninojoši. Dziedātāju skaits bija divkārtšojies, pat trīskārtšojies. Tas bija neapaprakstāms. Visas dziesmas izskanēja kilometriem tālu. Stāvēt un baudīt mirkli, baudīt sajūtu, cik varens esi tu un tava balss. Arī saule par mums neaizmirs, tā spīdēja un sildīja. Laiks bija tik ideāls, kādam tam vajadzēja būt. Visapkārt mežs, tālumā ezers un pakalni. Iemūžināt šo skaistumu, dabas burvību bildēs vai gleznojot varēja ikkatrs, kurš vēlējas. Tur arī tas skaistums un dabiskums slēp-

jas – darot lietas, kas liek acīm iemirdzēties un sirdij mazliet straujāk pukstēt.”

Jānis (11.a): „Gaiziņā bija ļoti skaisti. Uzskatu, ka tradīcija ir ļoti laba un jāturpina. Es biju zīmēt skaisto Gaiziņkalna ainavu un fonā paklausīties kori. Ļoti veiksmīgi bija arī laikapstākļi, jo diena bija izcila. Saule spīdēja un iedvesma mākslai radās. Ļoti priecēja tas, ka varēju zīmēt, ko vien vēlos, un nebija ierobežota mana fantāzija. Diena bija ļoti labi pavadīta un labprāt nākamgad aizbrauktu vēlreiz.”

Santa (11.a): „„No Gaiziņa Latviju redzot”, manuprāt, ir pasākums, kuram jāklūst par tradīciju un jāgūst vēl lielāka popularitāte. Man liekas, ka šis pasākums gan parāda Latvijas dabas skaistumu, gan to, ka nevajag lielas koncertzāles un labu apskaņošanu, bet pietiek ar to, kas mums ir, jo kuru skanējums piepildīja visu Gaiziņa apkārtni. Pavasaris padarīja šo pasākumu gan ausī, gan acīm, gan sirdīm baudāmu. Ikvienam gan Madonas novada, gan citiem iedzīvotājiem būtu jāredz, cik daudz var darīt vienkārši!”

Foto autors Krišjānis Pulkstenis (11.a)

Linda Amura (11.a)

Ceļā uz Dziesmu svētkiem

Jau pagājušajā gadā Madonas Valsts ģimnāzijas koris iepazīna zilos grāmatas vākos ievērtās Dziesmu svētku dziesmas. Arī šogad, cītīgi apmeklējot kora mēģinājumus, centāties iemīlēt un izdziedāt gandrīz visu šī gada Dziesmu svētku repertuāru. Ilgi gaidītie svētki tuvojas! XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki, kas šoreiz notiek Latvijas valsts simtgades zīmē, Rīgu pieskandinās no 2018.gada 30. jūnija līdz 8.jūlijam. Ģimnāzijas dziedātājus rotās jauni tērpi, kuri tika speciāli šūti lielajam notikumam! 15. aprīlī ar satraukumu un prieku piedalījāmies kora skatē, lai iegūtu ceļa zīmi uz svētkiem. Skatē izpildījām 3 dziesmas – „Gaismas pili”, „Tavas saknes tavā zemē” un „Ūdens sauca akmens vilka”. Uz skati dziedātājiem pievienojās arī tikko ģimnāziju absolvējušie dziedātāji. Skatē ieguvām 41 punktu, esam ļoti priecīgi un gandarīti.

Ar nepacietību gaidām Dziesmu svētkus!

Foto autors Krišjānis Pulkstenis (11.a)

Marta Marija Maltisova (10.a)

Kā jums gāja Lietuvā?

Varētu atbildēt, ka gāja labi un bijām tur, redzējām daudz un ieguvām daudz. Bet, patiesībā, uz šo jautājumu gribas uzdot pretjautājumu - cik īstenībā neticama ir tā apziņa, ka tu nekad nezini, kas notiks tālāk? Septembrī tāds „zaļš” atnāc uz pirmo ekonomikas stundu, rodas tā ideja, ka, jā, varētu. Interesanti. Jāpamēģina. Nākamā gada oktobrī tu jau kaut kur zemapziņā meklē idejas un varbūt kāda nedaudz sakarīgāka ideja tur pat kaut kur „uzpeld”. Un tad, pēc 6 mēnešiem, tu sēdi banketā pie galda un izdzirdi savu komandu izsaukumu.

Tās bija izjūtas, kas visvairāk mani pārņēma Lietuvā, kur 21.-22.martā Kauņa notika Starptautiskais Skolēnu mācību uzņēmumu gadatirgus “INNOVATIVE BUSINESS” 2018”. Es arī nekad īsti nebiju iedomājusies, ka kādreiz attapšos apģērbu veikalā pie lietišķā stila apģērbu stenda, ka kādreiz nāksies rīkot investoru sesiju un tajā piedalīties. Un tik daudz pārējo neskaitāmo, it kā sīkumu un mazo darbu, kuru rezultātā aizbraucām uz Kauņu un mājās braucām ar diviem tituliem.

Bet, ja pavisam tieši jāatbild uz jautājumu, tad mums gāja patiešām neticami lieliski. Pirmkārt, jau tas, ka vispār mēs - 3 komandas no Latvijas - Madonas Valsts ģimnāzijas (SMU “HandySac”, SMU “AneteCepas”, SMU “Paktum”) - tur varējām nokļūt. Un atkal ir jāpateicas atsaucīgajiem uzņēmējiem Madonā un Madonas novada pašvaldībai, kas izprot šo starptautisko tirgu un vispārīgu SMU darbības nozīmīgumu. Lai arī cik šī frāze - tā bija lieliska pieredze - šķiet banāla un pārāk

„nonēsāta”, tā patiešām ir. Ne vien nepārspējama šķiet iespēja uz starptautiskā tirgus atklāšanu doties aiz pūtēju orķestra, dzīvot četrzvaigžņu viesnīcā un apmeklēt Kauņas populārākos muzejus, bet, protams, galvenokārt, jaunu konkurentu un viņu uzstādītā līmeņa apzināšanās un sava produkta prezentēšana arī ārpus savas komforta zonas - savas valodas.

Un mums ļoti paveicās - mūs pamanīja un mūs novērtēja. Atgriezāmies mājās ne vien ar pieredzi, bet arī Globālās pārdošanas komandas nomināciju, 3.vietu un naudas balvu. Protams, sajūsma, smaids un daudz, daudz prieka. Te atkal var piemetināt iepriekš minēto domu, ka nekad nezinām, kā tālāk viss notiks, taču tāpat viss notiek, kā tam jānotiek. Naudas balva bija tieši īstajā mirklī, jo beidzot mēs varējām noslēgt līgumu ar šūšanas kompāniju, un samaksāt par vienu partiju saražotās produkcijas.

Taču, nekas ar to nebeidzas. Laika uz iepriekšējiem sasniegumiem kavēties nav, jo nākamais mērķis - Jauno uzņēmēju dienas Jūrmalā.

Un šobrīd liekas, ka vajadzētu arī kaut ko novēlēt jums - lai pacietība izturēt 3 nedēļas (12ajiem nedaudz vairāk)! Ar prieku, smaidu un entuziasmu var sasniegt daudz ko. Un ar prieku, smaidu, entuziasmu un darbu var sasniegt visu! Veiksmi!

Anete Šķēle (11.b)

Atpūtas un laimes stūrītis ģimnāzijā

Tieši pavasaris ir laiks, kad gribas ātrāk doties ārā un nedomāt par skolas pēdējiem kontroldarbiem. Tomēr arī skolā ir jāatrod kāda mīla vieta, kur atvilkt elpu un parunāties ar draugiem. „Maģiskā” turpina interesēties, kuras ir skolēnu pašas mīlākās vietas, kurās pavadīt starpbrīdi vai brīvo laiku.

7.b klase

Mūsu mīlākā vieta skolā ir Raiņu ielas ēkas šaurais koridors. Kad mēs esam tur, un mums ir stunda, mēs pirms stundas dažādās vietās aprunājamies par aktuālo šobrīd. Sānākam bariņos un runājam. Kad latviešu valodā jāraksta diktāts, domraksts vai kādā citā priekšmetā kontroldarbs, parasti kāds pabeidz ātrāk, un, lai nav jāstaigā pa pilsētu, sēžam koridora galā un čalojam. Visvairāk starpbrīžos pavadām tur laiku, kā arī pirms stundas mēs atkārtojam zināšanas kontroldarbiem. Citas vietas skolā nav tik iemīļotas, kā šis koridors, kaut gan tas ir šaurs un mazs, vietas pietiek mums un citiem vienmēr.

7.a klase:

Vienmēr, kad ir kāda brīva stunda vai kāds brīvais laiks, mūsu klase kopīgi dodas uz bibliotēku. Tur mēs varam netraucēti atpūsties un lietderīgi izmantot brīvo laiku. Cits ar citu runājam savā starpā, jo, pateicoties ērtajiem pufiem, to ir vieglāk darīt bibliotēkā, nekā gaitenī uz grīdas. Vēl mēs ļoti novērtējam galda spēles, kas atrodas bibliotēkā. Katru reizi mums norisinās mazie dambretes čempionāti, kuros tiek iesaistīta gandrīz visa klase. Ar sacensības garu mēs bieži uzspēlējam arī kādu kāršu spēli vai kopīgi sacensamies viktorinās. Bet tieši bibliotēka ir arī perfekta vieta, kur izpildīt kādu mājas darbu vai pārrunāt prezentāciju!

8.a klase:

Vēstures kabinets (305.a kab.) mums patīk tādēļ, ka tur vienmēr ir gaišs, tas ir liels un plašs, un, protams, arī tādēļ, ka tur mēs mācāmies vēsturi, kas lielākajai klases daļai patīk. Lasītava mums patīk tādēļ, ka tur var atpūsties. Tur var palasīt žurnālus, pamācīties vai vienkārši parunāties ar draugiem un

klasesbiedriem. Patīk arī tas, ka tur var uzzināt jaunumus skolā, kas ir diezgan noderīgi, lai iesaistītos dažādās aktivitātēs.

11.a klase:

Ģimnāzija jau pati par sevi mīla, bet par labākajām klase atzina divas vietas - lasītava un vēstures kabinets (305.a).

Skolas lasītava (kā jau lielākai daļai) ir vieta, kur atvilkt elpu, iekārtoties ērtajos pufos, ja, protams, kāds to nav paspējis izdarīt jau pirms tevis, un aprunāties ar skolasbiedriem vai arī iekert „napiņu” („Maģiskā” skaidro - pagulēt) pirms garās stundas.

Mīļais, vienmēr saulainais, ar skaistākajiem saullēkciem apveltītais 305.a kabinets. Vieta, kur tu iemācies vairāk, kā domā, un tev nav jāuztraucas par kādu skaļāku elpas vilcieni vai nepareizi izteiktu atbildi, viss ir pārāk vienkārši un skaisti.

Vēl mums mīli ir bioloģijas kabinets un krievu valodas kabinets, bet, protams, ne visiem! Zinot 11.a klasi, nevar nepieminēt arī tādas vietas kā ēdnīcu un pat skolas izeju!

11.c klase:

Mūsu mīlākā vieta skolā noteikti ir lasītava. Tur mūs visu klasi var satikt katru pirmdienu pēc pusdienām. Lasītavu noteikti ir iecienījušas arī citas klases, bet tomēr šķiet, ka tā ir tikai mūsējā. Noteikti jāpiebilst, ka arī mūsu skolotājam lasītava ir ļoti mīla, tāpēc visbiežāk klases stundas mēs organizējam tieši tur. Lasītava ļoti piesaista ar savu mājīgo atmosfēru, mīkstajiem pufiem, dīvānu, foršajiem skolas bukletiem, kurus pārskatām ne vienu vien reizi. Un noteikti arī kaut kur lasītavā no 11.c telefoniem dzirdēsiet populārās playful erudīcijas spēles melodiju. Mūsu klasē tā šobrīd ir ļoti iecienīta, parasti saliekam savus telefonus kopā un cenšamies atbildēt pareizi, kaut gan diezgan labi mums tas neveicas. Tieši tādēļ nejausi nokavējam kādu minūti no stundas sākuma. Lasītavā mēdzam arī pusdienot, tāpēc varēsiet sajūt „beķa” picīņas smaržu. Noteikti arī nākamajā gadā lasītava mums būs visvisvismīlākā vieta ģimnāzijā, kaut gan pati ģimnāzija mums arī ir dikti mīla!

Apkopoja Marta Marija Maltisova (10.a)

Pirmais mācību gads ģimnāzijā aizvadīts

Šo mācību gadu uzsākot, 7.b klases skolēni bija nedroši, taču gatavi uzņemt jaunas zināšanas un emocijas. IZRĀDĀS, ka gads 7.b klasē pagāja ļoti raibi, taču tas bija pozitīvs, interesants un piepildīts:

Keita Kitija: „Man šis gads ģimnāzijā pagāja ļoti labi. Esmu iejutusies klasē, iepazīsies ar jauniem skolotājiem un vienaudžiem. Man patīk jaukā skolas atmosfēra, ar prieku dodos uz skolu katru rītu. Domāju, ka ģimnāzijas pasākumi ir ļoti interesanti un atraktīvi. Interesējos par skolas notikumiem un jaunumiem. Izbaudu iespēju pavadīt laiku skolas padomē, kurā arī ir ļoti jauka un brīva atmosfēra.”

Terēze: „Gads Madonas Valsts ģimnāzijā bija ļoti piesātināts, notikumu un pārsteigumu pilns. Laiks ritēja nemanot, un iegūtās atmiņas par pirmo gadu ģimnāzijā saglabāsies vēl ilgi. Tika piedzīvotas neveiksmes, tomēr vienmēr centos visu izdarīt laikus. Ieteiktu citiem nepārdzīvot, ja kaut kas neizdodas – varbūt kādam mācību priekšmetam jāpievērš lielāka uzmanība, citam mazāk. Tu nekad nevari zināt, kurā brīdī tev noderēs skolā iegūtā informācija, tāpēc jāmācās apzinīgi un uzcītīgi. Iesaku iemūžināt jautros starpbrīžus un ekskursijas, lai vēlāk varētu atcerēties jaukus brīžus un pasmierties par tiem. Izbaudīt ik mirkli!”

Vika: „Uzskatu, ka pirmais gads Madonas Valsts ģimnāzijā pagāja ļoti ātri, tas bija neizmirstamu notikumu pilns. Ģimnāzijā ir ļoti jauka un nepiespiesta atmosfēra – visi ir draudzīgi un izpalīdzīgi. Iestājoties ģimnāzijā, noteikti nedomāju, ka sastapšu tik daudz jaunus, pozitīvus cilvēkus. Izbaudīju iespēju piedalīties skolas pasākumos, kuri, manuprāt, ir ļoti interesanti un piepildīti. Gada sākumā uzstādīju mērķi – mācīties ļoti labi, kuru šobrīd esmu sasniegusi. Esmu apmierināta ar savām atzīmēm. Šogad uzsāku darbību SMU. Esmu ieguvusi lielu pieredzi, kā arī nominācijas un balvas. Atskatoties uz manu pirmo gadu ģimnāzijā, domāju, ka tas bija jautrs, interesants. Ar nepacietību gaidu nākamo mācību gadu, lai atkal iegūtu jaunas zināšanas, piedzīvotu neizmirstamus brīžus un notikumus.”

Unda: „Šis mācību gads Madonas Valsts ģimnāzijā atnesa jaunus piedzīvojumus, emocijas, draugus un zināšanas. Gada sākumā, uzsākot SMU darbību, ieguvu lielu pieredzi un jaunas iespējas, apguvu jaunas prasmes. Man patika piedalīties interesantajos skolas pasākumos, gatavošanās tiem saliedēja klasi. Aizvadot šo gadu

ģimnāzijā, iemācījos daudz jauna un interesanta mācību stundās. Katru dienu ar prieku devos uz skolu, jo ģimnāzijā valda jautra un nepiespiesta atmosfēra.”

Līva: „Mans pirmais gads ģimnāzijā pagāja raibi un interesanti. Iepazinu cilvēkus, par kuriem iepriekš nebiju dzirdējusi. Iepriekšējos gados radītais iespaids par ģimnāziju mainījās, uzsākot jauno mācību gadu šeit. Katru dienu izbaudu skolas pacilājošo atmosfēru, klasesbiedru draudzīgumu. Priecājos, ka pieņemu lēmumu iestāties Madonas Valsts ģimnāzijā, jo par šo gadu man noteikti saglabāsies ļoti labas atmiņas.”

Anete Tropa (7.b)

Pirmais mācību gads ģimnāzijā jau ir aizskrējis vēja spārniem. Kaut gan liekas, ka vēl vakar mēs, 7.a klase, stāvējām pie ģimnāzijas un meklējām pareizo klasi, iepazīnām skolotājus un slēdzām skapīšus.

Šis laiks ir bijis tik īss, bet tomēr pārpilns ar dažādām emocijām, priekšnesumiem un skolas dienām. Ikdienas steigā pat nepamanām, kā mācību gads tuvojas beigām, jo stundas likās tik īsas, bet dienas tik mazsvarīgas. Tik daudz zaudējumu un rūgtuma tika nogaršots gada sākumā, bet nu jau varam lepoties un pastāvēt par savu klasi kā vienu kopīgu veselumu. Tomēr, sākot no pirmās dienas līdz šim brīdim, mūs kopā ir saturējusi mūsu stiprā klases skolotāja, kas mūs uzmundrināja un sapurināja, kad nepieciešams. Pati skolotāja Zane saka, ka „klase ir augusi ne tikai draudzībā, bet arī sekmēs”. Jau gada otrā pusē iemācījāmies, cik svarīgi ir mācīties un uzlabot klases vidējo atzīmi. Daži skolēni atzina, ka ir jauki novērot, kā visi kopā augam līdz ar katru mēnesi vai jaunu pasākumu, vai pat parastu sporta spēli.

Īsfilmas izveidē perfekti atspoguļojas mūsu pirmais mācību gads – no sākuma pat nezini, kā sākt, un visapkārt tikai strīdi un nesaprašanās. Pēc tam piekāpšanās, bet tam seko smags darbs. Kādi priekš mērķi, bet pārsvarā visi piekusuši un īgni. Tomēr beigu beigās, kad mūsu filma tika izrādīta visas skolas priekšā, visi jutāmies kā lepmi vecāki, kas vēro savu bērnu augam, jo visi zinām, kā šis stāsts radās, un mēs pamanām visas kļūdas.

Pirmais gads ģimnāzijā mūs ir savēdis kopā!

Marta Lība Igaune (7.a)

Prieks par to, ka esam šajā vietā un laikā

Neapšaubāmi, kad pēkšņi paprasa viedokli par aizvadīto laiku ģimnāzijā, pirmā reakcija ir – tas ir paskrējis kā ātrgaitas vilciens un nu atstājis katru pašu izvēles priekšā. Tūlīt pēc tam jau neironu darbība nomierinās un kļūst skaidrs, ka nav ko nožēlot – īstenībā ģimnāzijas ļoti patīkamā gaisotne ar atsaucīgajiem skolotājiem un skolēniem atstājusi daudz unikālu, spilgtu un saviļņotu izjūtu, atmiņu, draugu, pasākumu (kuri atstājuši apbrīnojamu pieredzi), cēlumu un kritumu (lielākas grūtības – lielākas ambīcijas), bet galu galā – gandarījuma pēcgarsu.

Kā atzīst Līva, kura 9.klasē bijusi vien pirmo gadu, šis gads esot bijis viņas labākais mācību gads vispār, bet lielākais atklājums – pamēģināt repot „Koru karos,” tātad visi kopā – viena un stipra 9.klase – esam bijuši arī kā viens vesels. Ienākot skolā, vēl ik rītu šajos pēdējo speramo soļu 9.klases violetās nokrāsas gada nogales gaitēnos, ik stūrītis vēl atgādina pa notikumam pat no 7. klases, kad bija pat bailes par to, kas sagaidīs. Tomēr tagad, svītrojot pēdējās gada dienas no kalendāra, sajūta neapšaubāmi ir lieliska, bet pārņem arī nostalģija, ko pavisam drīz nomaina patīkams satraukums par to, kas notiks tālāk.

Kā reiz bija satraukums uzsākt mācības Madonas Valsts ģimnāzijā 7.klasē, tā vien tagad sajūta, ka tas tagad divkārtējais pirms eksāmeni. Šo gadu laikā ļoti daudz kam notiekot un reizē nekam nenotiekot; dažbrīd ar sajūtu, ka visu laiku tikai mācības un mācības, un tomēr, ja jau mācās, tad kaut kas (noteikti ne viss) arī paliek atmiņā, tagad valda arī neziņa par to, kā būs un kā izdosies. Protams, ka tādas nopietnas lietas kā eksāmeni, gribas vienkārši ātrāk labāk padarīt, lai ir miers. Daudzi atzīst, ka, tuvojoties eksā-

meniem, nomāc baiļu sajūta un nogurums, bet pēdējā finiša taisne vienmēr ir grūta un tomēr skaista. Lai arī sajūta, ka katra diena tiek aizvadīta ar lielāku vai mazāku uztraukumu vai arī šis uztraukums parādīsies tikai pirms eksāmena – tomēr tas eksāmenu laiks tads acumirklis vien ir, un drīz dzīve jau nesīs atkal jaunus pārbaudījumus. Tāpēc, lai arī aiz stūra „vēro” eksāmeni un no tiem aizbēgt nekādi nesanāk, sava veida uztraukums arī noder, lai vēl sakopotu domas un paveiktu visu kopā tā, kā reiz sākām – ar pārliecību un izdošanos. Mācīties ir tas pats, kas irties pret straumi – tiklīdz pārstāsi airēt, tūlīt tevi nesīs atpakaļ.

Kopumā klasē 85% no skolēniem domā turpināt mācības ģimnāzijā, tomēr 11% nav pārliecības, vai palikt vai doties prom, tomēr šie cilvēki atzīst, ka ģimnāzijas atmosfēra vienmēr liksies sirdij tuvāka. 29% skolēnu 10.klasē plāno izvēlēties dabaszinību virzienu, 19% domā izvēlēties vispārējo virzienu; 26% vēl nezina, kuru novirzienu tieši izvēlēties; 1% vēlētos izvēlēties humanitārā novirziena klasi; 14% domā iet mācīties citur. Izvēloties mācīties citur, ir vēlme saistīt savu nākotni ar aktiermākslu, reklāmas nodaļas darbu, bet tiem, kas vēl nav izlēmuši palikt vai doties uz citu skolu, saistošas liekas arī komerczinības.

Kopumā klasē valda dažādas emocijas, bet laiks velk katru mūs uz priekšu un uz savu pusi, un kas zina, kad un kur vēl tiksīmes un kā vēl viss izdosies, bet kopumā – prieks par to, ka esam šajā vietā un šajā laikā.

Renāte Pleša (9.)

Kas notiks tālāk... pēc 12.klases

Divpadsmit gadi skolas solā pavadīti un, tuvojoties Zvana svētkiem, aizvien vairāk gan apkārtējiem, gan pašiem divpadsmitajiem interesē - kas notiks tālāk? kāda būs nākotne pēc 12.klases beigšanas? Šo jautājumu „Maģiskā” uzdeva arī vairākiem divpadsmitajiem.

Ieva Pūce (12.b): „Mums, divpadsmitajiem, šajā mācību gadā atlikušas vien divas nedēļas, ko pavadīt skolas solos, kas 18.maijā vainagosies ar pēdējo zvanu. Varētu teikt, ka tas drudžaini iezīmēs eksāmenu laika sākumu. Lai gan angļu valoda ir aiz muguras, tomēr vēl priekšā ciņa ar matemātikas, latviešu valodas un izvēles eksāmenuiem.

Tuvojoties izlaidumam, arvien vairāk nākas dzirdēt uz divpadsmito klašu skolēniem tēmētus jautājumus par nākotnes plāniem pēc izlaiduma. Kas tad īsti ar mums notiks turpmāk? Skaidrs ir viens - pēc eksāmenu nolikšanas noteikti laiks tiks veltīts, lai nedaudz atpūstos no mācībām un apkopotu domas. Lēmums, kādā virzienā spert nākamso soļus lielajā dzīvē, ir visnotaļ svarīgs, un visu plusu un mīnusu apsvēršana prasa daudz laika. Pēc nelielas atpūtas un prāta izvēdināšanas jūnija beigās talkā nāks saņemtie eksāmenu rezultāti, nereti kādam liekot mainīt iedomāto studiju virzienu.

Jūlijs un augusts mums kā topošajiem studentiem būs dokumentu iesniegšanas un pēckār rezultātu gaidīšanas laiks. Liela daļa šo laiku izmantos lietderīgi - strādās algotu darbu vasaras brīvlaikā, citi dosies ceļojumā uz ārzemēm, vai vienkārši baudīs bezrūpības pilnās pēdējās dienas, kad vēl nav jāuztraucas par studiju eksāmenuiem un komunālajiem rēķiniem.

Laiks ies, salikdams visu pa plauktiņiem, neko neaizmirsdams. Vieni sapratīs, ka studijas var apvienot ar pusslodzes darbu, taču citi sāks veidot ģimeni vai nodosies kādam jau ilgi izlolotam sapnim, kam iepriekš nav bijis drosmes piekerties. Tā ritēs dienas, mēneši un gadi, līdz atkal visa klase sanāks kopā un atcerēsies jautros un bezrūpības pilnos brīžus ģimnāzijā.”

Ginters Kopštāls (12.a): „Pēc ģimnāzijas beigšanas pamatā studēšu biznesa vadību Valmierā un paralēli mācīšos privātā mūzikas skolā Rīgā. Jau paspēju apmeklēt Vidzemes Augstskolu un nolēmu, ka veltīšu savu laiku, idejas, domas iekš šīs skolas. Mūzika ir mans lauciņš, nevēlos savu talantu izšķērdēt, tāpēc attīstīšos arī profesionālā līmenī kā mūzikas producers, menedžeris. Skaidri zinu savus mērķus un pretī viņiem arī tiekšos.”

Zanda Krūmiņa (12.a): „Es ceru, ka nākotnē būšu laimīga. Mans plāns ir ietkties uz maksimumu, vispār nebaidīties no dzīves, jo tas ir sliktākais, ko cilvēks parasti var darīt. Gribu pēc 10 gadiem ēst saldumus savā mājas terasē un beidzot spēt nosauloties, nevis tikai apdegt.”

Lorita Ozola (12.a): „Domas par to, ko darīt pēc skolas beigšanas, lielākajai daļai cilvēku rodas jau 9.klasē, kad jāpieņem lēmums, vai mācīties skolā ar profesionālu novirzienu un iegūt profesiju paralēli vidusskolai, nemācīties vidusskolā vispār, vai mācīties vidusskolā un tad atkal ir jautājums - eksaktajā, vispārīgajā vai humanitārajā klasē - vismaz tā tas ir mūsu skolā. Man bija ļoti viegli izlemēt, ka vēlos mācīties humanitārajā klasē, jo jau kopš 8.klases esmu bijusi pārliecināta par savas profesijas izvēli. Tomēr daudziem cilvēkiem vēl 12.klases pēdējās nedēļās nav nekādas pārliecības par to, ko viņi vēlas sasniegt. Es uzskatu, ja cilvēks ir izlēmis mācīties vidusskolā savā pilsētā, tā ir lieliska iespēja darīt papildu lietas pēc skolas. Es šo laiku izmantoju, lai strādātu nometnēs, brauktu uz bērnu namiem un pārliecinātos, ka savu nākotni vēlos saistīt ar bērniem, un tas palīdzēja man apstiprināt to, ko biju izlēmusi jau 8.klasē, tāpēc katram, kurš vēl mācās vidusskolā un nav pārliecināts par to, ko darīt, es iesaku sākt darīt lietas jau paralēli skolai, nevis atlikt visu uz Rīgu un koncentrēties tikai uz skolā esošajiem priekšmetiem. Pilnveido sevi nevis sekmju izrakstā, bet tam, ko tu dariši pēc tam, kad būsi saņēmis pēdējo lapiņu ar tām atzīmēm, kuras vairs nekad nenoteiks tavu zināšanu līmeni!”

Aleksanders Ezeriņš (12.c): „Pēc ģimnāzijas absolvēšanas domāju studēt režisora vai kinogrāfa profesiju. Labprāt ārzemēs, bet arī izvērtēju Latvijā esošās augstskolas. Mans vienīgais ilgtermiņa mērķis ir darīt to, kas man dod prieku un gandarījumu. Radīt ko jaunu, papildināt pasauli ar ko oriģinālu un vērtīgu, kā arī pelnīt labu algu.”

Elīza Kočāne (12.c): „Pēc Madonas Valsts ģimnāzijas absolvēšanas domāju savu ceļu turpināt Latvijas Universitātē. Šobrīd par sev tīkamo programmu esmu izvēlējusies “Tiesību zinātnes”. Domas man var mainīties jebkurā brīdī, kamēr nav zināmi eksāmenu rezultāti. Bet līdz šim izglītības iestāžu izvēle man ir bijusi veiksmīga. Ceru, ka tas tā arī turpināsies, lai arī kur manas dzīves izvēles un iespējas mani aizvedīs!”

Juta Lapsiņa (12.c): „Jau vairākus gadus esmu pētījusi loģistikas nozari. Tagad esmu beidzot izlēmusi iet studēt Ekonomikas un kultūras augstskolā studiju programmu “Starptautiskie tirdzniecības darījumi un loģistika”, jo man patīk skolas, kurās ir mazāk cilvēku un viss ir uz vietas vienā mājā, kā arī mana māsa jau ir beigusi šo skolu, tāpēc viņas pieredzes stāsti man palīdzēja izvēlēties šo skolu.”

Apkopoja Beāte Beatrise Mazūre (12.a), Ieva Pūce (12.b), Juta Lapsiņa (12.c)

Skolēnu padome iedvesmojas „Rosinātavā”

Jau kādu laiku atpakaļ, 6.martā, Spīķeru koncertzālē, pirmo gadu norisinājās studentu izstrādāts pasākums vidusskolēniem – „Rosinātava”. Vieta, kur sabiedrībā zināmas personības dalījās ar savu pieredzi, rosinot jauniešus noticēt sev un Latvijas nākotnei. Projekts radīts ar mērķi iedrošināt jauniešus domāt plašāk par ierasto horizontu un ļaut viņu ideju realizācijai. Pasākums norisinājās Biznesa augstskolas *Turība* 25 gadu jubilejas ietvaros. Pateicoties studentu iniciatīvai un augstskolas atbalstam, ir izdevies izstrādāt jaunu pasākuma konceptu, kurš sludinot ideju brīvību un nepiespiestu gaisotni, mudina uzdrīkstēties darīt jau šodien un aprast, ka Latvija ir iespēju zeme. Skolotājas Līgita Irbes vadībā šo pasākumu apmeklēja skolēnu pašpārvaldes pārstāvji: Laura Lapsa, Santa Socka, Hārdija Kristiāna Nagle, Linda Amura, Ieva Bernāne, Vineta Šakina un Lorita Ozola.

Visas dienas laikā tika runāts par 3 galvenajām tēmām: „Iespēju Latvija”, „Pasaules pieredze” un „Laiks rīkoties”. Par to, kas tika stāstīts, parūpējās sabiedrībā zināmi, pieredzes pilni lektori. Tēmas ”Iespēju Latvija” rosinātāji bija – Toms Grēviņš, kurš dalījās pieredzē par to, ka mums ir spilgti piemēri, personības, kas spēj izcīnīt panākumus mūsu pašu Latvijā, Imants Pankars, kurš ir pieredzējis grūtības un izaicinājumus, Latvijas tirgū ieviešot nebiju-

šus pakalpojumus, Viesturs Saldavs iekustināja visus ar saviem fitnesa paņēmieniem un Jānis Sildniks, kurš noteikti atbalsta muļķīgu ideju izmēģināšanu. Un jau nākamajā tēmā ”Pasaules pieredze” mūs sagaidīja pieredzes pilni stāsti no Mārtiņa Kozlovskā, Valtera Vestmaņa, Artjoma Smirnova, kurš iedvesmoja noteikti daudzus, ilgi gaidītā Raimonda Elbakjana un mūsu pašu absolventes Patrīcijas Kolātes. Kad laiks bija pienācis pēdējai tēmai ”Laiks rīkoties”, dzirdējām padomus no Jāņa Bukša, kā realizēt savas idejas un ieceres. Toties Marija Ručevska stāstīja par Startup iespējām jeb kā domāt globāli un būt skaļākiem. Improvizators Valdis Sils apbūra ar savu mīlestību pret improvizāciju, un kaut kādā mērā lika iemīlēt to arī mums. Noslēdzotais, pats drosmīgākais un atklātākais bija reperis Ansis Kolmanis, kurš gan izraisīja dažādus iespaidus klausītājos, tomēr daļa jauniešu atzina, ka viņa stāstītais bija interesantāks un patiesāks no dzirdētā. Bija iespēja arī uzzināt kaut ko jaunu par šo cilvēku, ko noteikti citi nemaz nezina.

Diena noteikti nebija garlaicīga, bet gan patiesi noderīga sev pašam. Patiešām ceru, ka šis pasākums turpinās attīstīties un piesaistīs vēl lielāku publiku un klausītājus, ko iedvesmot!

Linda Amura (11.a)

11.a un 11.b klases ekskursija

Arī 11.b un 11.a klases, kas katru dienu cītīgi mācās, šad tad vēlas atvilkt elpu, izrauties no rutīnas, aizbraucot aizraujošā ekskursijā uz Latvijas sirdi- Rīgu.

Dienu sākām ar Medicīnas Izglītības un tehnoloģiju centru Rīgas Stradiņa universitātē, kur mums bija iespēja ielūkoties un iepazīt universitātes telpas, kuras paredzētas studentu praksei, kā arī pašiem izmēģināt aparāturu, ar kuru tiek veikta slimnieku ārstēšana.

Kā jau īstiem bērniem pienākas, devāmies arī uz Okupācijas muzeju, lai ielūkoties mūsu tautas pagātnes notikumos. Iepazinām nacistiskās Vācijas un PSRS izmantotos propagandas veidus, kā arī bija iespēja pašiem aktīvi un radoši darboties plakātu veidošanā par mums aktuālām tēmām.

Tad saules lutināti devāmies brīvsolī pa Rīgas ielām kur nu kurais, lai uzņemtu enerģiju ilgi gaidītajai izrādei „Svina Garša” Latvijas Nacionālajā teātrī. Izrāde nepievīla un lika gan iesmierties, gan notraukt asaru, jo tika atainota 20. gs Latvijā notiekošā lielvalstu varas maiņa, kur galvenais tēls ir Matīss no Torņakalna, kurš nevēlas karot ne vienā, ne otrā frontes pusē, bet gan palikt malā. Izrāde uzrunāja katru skatītāju, jo esam latvieši, kuru senču likteņstāsti neatstāj vienaldzīgu arī šodien. Pārdomas un sarunas bija mūsu vidū līdz pat brīdim, kad ierīpojām mūsu Madonā, jo tad gan, pulkstenim jau ritot pāri pusnaktij, katrs devāmies mājup. Cik labi ir iepazīt, redzēt, piedzīvot! Mūsu ceturtdiena bija lieliska!

Iluta Žigure (11.b)

12.aprīlī ekskursijā 11.a klase devās kopā ar 11.b klasi. Bija ļoti interesanti apmeklēt Medicīnas izglītības tehnoloģiju centru. Telpas ir ļoti mūsdienīgi iekārtotas, un patiešām šķita, ka studentiem šeit patīk mācīties. Ļoti patika telpas, kurās bija simulatori. Tas ļāva iztēloties un saprast, kā patiešām notiek dažādi procesi cilvēku ārstēšanā.

Vēlāk devāmies uz Anatomikumu, kurš bija pilns ar stikla burkāš redzamiem cilvēku orgāniem ar patoloģiskām saslimšanām. Bija interesanti klausīties gides piedzīvoto studiju laikā. Pēc tam izbaudījām pavasarīgo laiku, mierīgi staigājot pa Vecrīgas šaurajām ieliņām, kas lēnām sāk mosties un gatavoties vasaras sezonai.

Vakarā apmeklējām teātra izrādi Rīgas Nacionālajā teātrī “Svina garša”, kura bija diezgan smaga, taču ļoti labi saprotama un, manuprāt, jauniešiem nozīmīga izrāde. Aktieru veikums bija izcils, jo varēja viegli uztvert izrādes domu un saprast, kā cilvēki jutās, ko darīja, kad aiz loga bija nemieri. Patiešām baudījām šo izrādi, jo tas mūs uzrunāja, tāpēc ka tās bija mums jaunas izjūtas - mēs nezinām, kā tas ir- dzīvot kara laikā, tādēļ bija interesanti sekot līdzi notikumiem un domāt par to, ko mēs darītu šādās situācijās.

Signe Kaparkaleja (11.a)

11.c klases ekskursijā - sajūtāties kā čipsi...

18. aprīlī 11.c klase devās ekskursijā. Protams, kā jau lielākajai daļai citu klašu, mūsu galamērķis bija Rīga!

Mūsu pirmā pietura jeb pirmais ekskursijas punkts bija uzņēmums „Ādažu čipsi”. Šeit bija jāievēro stingri noteikumi. Visiem tika izdalītas atstarojošās vestes, kā arī jāpieņem, ka šeit ir izveidota speciāla trajektorija, lai ekskursantiem un pašiem darbiniekiem būtu droši pārvietoties. Tika apskatīti angāri, kur glabājas galvenā čipsu izejviela, tālāk devāmies uzzināt kaut ko pavisam jaunu un izglītojošu. Darbinieces mūs iepazīstināja ar darba amatiem, kādi ir nepieciešami, stāstīja arī par savu pieredzi mācībās un vēl dažādas interesantas lietas. Ļoti interesantā veidā mūs iepazīstināja ar čipsu ceļu līdz mums – patērētājiem! Katram tika iedotas MAĢISKAS BRILLES, kas video materiālā attēlo, kā čipsi pie mums nonāk. Uzvelkot brilles, „sajūtāties kā čipsi, kas sēž kastītēs un gaida, kad nonāks veikala plauktos”, mūs izveda cauri visai rūpnīcai, kas savādākā veidā nav iespējams. Vēlāk devāmies paši izveidot savus čipsus, kas noteikti bija pats, pats foršākais „Ādažu čipsos” paveiktais. Un, protams, nekur jau nepalikis arī čipsu baudīšana. Mēs esam pirmie, kas nogaršoja jaunās Ādažu čipsu garšas, kas priecēs jau mūs visus pavisam drīz! Varu piebilst, ka skolotāji 11.c klasi no Ādažu čipsu rūpnīcas bija grūti „izvilkt”, bet labi, ka kādu čipsu paku iedeva arī līdzi. Noteikti iesaku arī citām klasēm izbaudīt šo lielisko atmo-

sfēru, draudzīgās gides un garšīgos čipsus Ādažos! Ekskursija uzņēmumā bija iespējama, pateicoties Eiropas Savienības fondu darbības programmas “Izaugsme un nodarbinātība”

8.3.5.specifiskā atbalsta mērķa “Uzlabot pieeju karjeras atbalstam izglītojamiem vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs” projekta “Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs” Nr.8.3.5.0/16/I/001 finansiālam atbalstam.

Tālāk devāmies uz Rīgas Stradiņa universitātes Anatomijas un antropoloģijas institūta muzeja telpām, kur apskatāma ievērojama cieniņa gan Baltijā, gan Eiropā profesora Paula Stradiņa anatomisko, histoloģisko, embrioloģisko preparātu un anatomisko mulāžu kolekcija. Arī šis ekskursijas punkts bija ļoti interesants. Noteikti jāpaslavē foršā un zinošā gide! Nebija garlaicīgi pat tiem, kuriem medicīna, bioloģija nav īpaši tuva.

Tālāk devāmies uz Zināšanu centru Naudas pasaule, kas atrodas Latvijas Bankā. Mums šis ekskursijas punkts nelikās saistošs. Šķiet, ka gide nebija piemērota ekskursijas vadīšanai jauniešiem. Naudas pasaulē iesaku apmeklēt jauniešiem, kam interesē ekonomika, naudas vēsture, tās aprīte un politika.

Neiztikām arī bez brīvā laika Rīgā! Paldies skolotājiem, kura mudināja otrajā semestrī doties kādā klases ekskursijā!

Beāte Beatrise Juško (11.c)

7.a un 8.a klases ekskursija

26. aprīlī 8.a un 7.a klase kopā devās nelielā, bet ļoti jaukā ekskursijā.

Dienas sākumā mēs devāmies uz Baldones observatoriju, pirms tās apskatījām arī Baldones sēravotu. Observatorijā redzējām lielāko teleskopu Baltijā, kas patiešām ir iespaidīgs, kā arī vērojām zvaigžņu un planētu pašreizējo stāvokli. Baldones observatorijā īpaši ir tas, ka var vērot tieši pašreizējo stāvokli debesīs, nevis iepriekš uzņemtu video. Gide mums pastāstīja par zvaigznājiem un planētām, un mēs uzzinājām daudz jauna par planētu uzbūvi, izskatu un zvaigznāju veidošanos un to atrašanās vietu.

Vēlāk, nokāpjot pagrabstāvā, vērojām ķīmijas eksperimentus, kur gandrīz katrā no tiem iesaistīja arī mūs - skolēnus. Bija interesanti redzēt pārsteidzošas lietas, kas tomēr ir saistītas arī ar mācību vielu, ko apgūstam skolā.

Pēc observatorijas apmeklējuma braucām uz Salaspili, kur viesojamies Salaspils Nacionālajā botāniskajā dārzā. Tur aplūkojām

jauno oranžēriju, kur bija visdažādākie augi, sākot no citroniem, augļu kokiem, beidzot ar neskaitāmām kaktusu un ziedaugu sugām no daudz dažādām valstīm un kontinentiem. Vēl redzējām arī bruņurupučus un krāšņas zivis. Dienas noslēgumā visi paēdām iecienītajā Hesburgerā un, saulrietu vērojot, devāmies mājup.

7. a klases puīšiem vislabāk patika Ķīmijas šova vērošana, jo paši varēja iesaistīties eksperimentos, savukārt, meitenēm vairāk patika botāniskā dārza apmeklējums. Arī 8.a klases puīšiem patika, ka observatorijā pašiem lika iesaistīties aktivitātēs, nevis tikai gari stāstīja par zinātniskiem faktiem. 8. a klases meitenēm ļoti patika botāniskais dārzs, jo varēja redzēt augus no dažādām dabas zonām un skaisti nofotografēties. Abām klasēm patika, ka ekskursijas laikā kaut nedaudz sapazināmies un uzzinājām vairāk viens par otru, kā arī maršruts bija interesants, jo nebraucām tikai uz Rīgu, uz kuriem pārsvarā visi dodamies ekskursijās

Elīza Elsiņa (8.a)

7.b un 8.b iepazīst Kurzemi

11. un 12. maijā 8.b un 7.b klase devās ekskursijā uz Liepāju un citām Kurzemes skaistajām pilsētām. Piektdienas rītā (11.05) jau plkst.6.00 klases sēdās autobusā, lai veiktu garo ceļu uz Latvijas otru malu.

Kā pirmais apskates objekts tika izvēlēta kino pilsētiņa "Cinevilla", kur skolēni apstaigāja pilsētiņai piederošo teritoriju un nedaudz vairāk uzzināja par filmas "Nameja gredzens" tapšanu.

Pēc rīta agrā sākuma un pirmā apskates objekta, kārtīgi pamo-dušies, skolēni izdibināja šokolādes noslēpumus un vēsturi Pūrē. Tika apskatīts šokolādes muzejs un visiem kopā izmēģinātas iemaņas šokolādes konfekšu gatavošanā paraugdemonstrējumos kopā ar pārtikas tehnologu. Pāris skolēni Pūres šokolādes muzejā nebija ieradušies pirmo reizi, bet, lai arī jau zināma informācija, vienmēr ir jauki atsvaidzināt zināšanas par kaut ko tik garšīgu kā šokolāde.

Tālāk ceļš veda uz Riežupes smilšu alām, kur nobērti ar smiltīm un alu vēsuma atsvaidzināti, skolēni varēja ievēlēties vēlēšanos un atstāt savus grēkus.

Ceļā starp naktsmājām un pārtikas meklēšanu, tika apskatīta Ventas rumba. Pie saules apmirdzētā un plašā ūdenskrituma varēja uzņemt lieliskas fotogrāfijas un izbaudīt skatu.

Nakts tika pavadīta Liepājā "Sport Hotel", kas atrodas netālu no jūras, tāpēc, lai arī saulrietis jau bija nokavēts, bija iespēja aiziet līdz jūrai un uzņemt vēl pāris skaistas fotogrāfijas vai vienkārši pastaigāt gar jūras krastu.

Otrā diena, 12. maijs, sestdiena, sākās ar brokastīm un jau plkst. 9.00 skolēni sēdās autobusā, lai apskatītu Liepājas Ziemeļu molu un no rīta izbaudītu jūras skaistumu. Lielā steigā tika apskatīts viss vai tikai daļa no mola, un, lai arī šis ir tikai viens dabas objekts,

tam noteikti ir nepieciešama stunda vai pat vairāk laika.

Karostas cietumā klases izbaudīja izrādi "Aiz restēm", ko īsti nevarētu dēvēt par izrādi, jo skolēni tajā piedalījās kā aktieri. Apbērti ar informāciju un pārstiegumu par skarbo attieksmi, skolēni tika izvadāti pa Karostas cietumu un tika pie izdevības pasēdēt kādā no cietuma telpām.

Jau piekusušiem un pārkarsušiem spožajā saulē, skolēniem gida pavadībā bija iespēja apskatīt Liepājas centru un uzzināt nedaudz par Liepājas vēsturi. Pēc garās 2 stundu pastaigas beidzot bija pienācis laiks pāris stundas nedarīt neko ēdot un sēžot autobusā.

Tomēr atpūtai netika dots neierobežots laiks, jo Grobiņā bija jākāpj ārā no autobusa, lai apskatītu Kuršu apmetni, izmēģinātu pāris senās aktivitātes un uzzinātu par Kuršu vēsturi.

Jau ekskursijas noslēgumā, autobuss piestāja pie pēdējā apskates objekta – O. Kalpaka piemiņas vietas un muzeja „Airītes”. Lai arī muzejs jau bija slēgts, skolotāja A. Tropa nedaudz atgādināja par O. Kalpaka vēsturisko nozīmību un saistību ar šodienas Latviju.

Mājupceļā tika pavadītas garas 4 stundas autobusā, kam jau pirmajā ekskursijas dienā bija saplisis gaisa kondicionieris, tāpēc karstās dienas vakarā nebija patīkami sēdēt vēl karstākā autobusā un nekustīgi pavadīt garo ceļu, tomēr skolēni izdomāja, kā pavadīt atlikušo laiku, spēlējot spēles un kopā smejojoties par ekskursijā piedzīvoto.

Paldies 8.b klases skolotājai Anitai Tropai un 7.b klases skolotājai Līgai Ragainei par ekskursijas organizēšanu un vadību.

Elīna Pūce, 8.b klase

Skolas pusdienās zemeņu saldo katru dienu

Skolēnu viedokļi par skolas piedāvātajām pusdienām ir diezgan atšķirīgi. Vislielākais prieks - protam novērtēt, ka pusdienas tiek atmaksātas un tās varam ēst pilnīgi par velti! Kā jau visiem mums arī kaut kas negaršo vai nepatīk, katram ir sava gaume un varbūt kāds cita viedoklim nepiekrīt. Daudzi jaunieši saka, ka saldie ēdieni un arī sulas ir par saldu. Neliels ieteikums no mums - sulas vietā varētu būt ūdens ar citronu. Salātos nevajadzētu likt marinētus gurķus, jo bez tiem tie ir daudz garšīgāki. Vēl citi iebilst par zupām. Bieži novērots, ka ēdiens ir atdzisis un to nav patīkami ēst. Bet skolēniem ļoti garšo vistas mērcīte un saldaiss ar zemenēm, to skolas virtuve varētu gatavot biežāk!

Kāds skolēns, kas vēlējas palikt anonīms, norāda: „Manuprāt, pusdienu piedāvājums ir ļoti dažāds. Par kvalitāti nevar sūdzēties, jo ir jānovērtē tas, ka pusdienas ir par velti.” Jānis (12.c) par pusdienām stāsta: „Vienmēr draudzīgais un smaidošais personāls, bet reizēm arī dusmīgas, ka nav viss apēsts, liek ar smaidu doties pusdienās. Lai arī kas būtu uz galda – visiem „mīļākās” akniņas, gardie kartupeļi, biežie makaroni vai universālie rīsi, vienmēr

ir prieks doties ēst. Protams, visiem ir ēdieni, kas negaršo un kas ļoti garšo, arī man. Sautējuma gardumu nevar izteikt vārdiem, bet skaitļiem gan 4 no 10, bet biežpiena saldo ar zemeņu ievārījumu jeb tautā saukto – Valsts svētku saldo (jo pirmo reizi pasniedza Valsts svētku dienā) gan vajadzētu ievietot Kopgalda ēdiena sasniedzumu pirmajā vietā, ierāmēt un pielikt pie sienas. Nevainojams, apbrīnojams un visādi citādi ļoti garšīgs.” Savukārt Kristiāna (12.c) atzīst: „Vislabāk garšo vistas mērcīte, bet reizēm ēdiens nav īsti silts, tas nepatīk visvairāk. Bet kopumā nav ne vainas, paēst var. Ļoti noderīgi tieši "kojiniķiem", jo vismaz tiek nodrošināta viena siltā ēdienreize.” „Nevaru teikt, ka man ļoti garšotu, bet ir par brīvu, tāpēc sūdzēties īsti negribu. Tad, kad pašiem lika dežurēt, tad gan nebija īpaši patīkami,” atzīst kāds cits ģimnāzists no 12.c klases.

Lai nu cik dažādi ir viedokļi, noteikti katrs ģimnāzists, pusdienojot skolas ēdnīcā, var atrast sev ko sirdij un garšas kārpiņām tīkamu. Paldies skolas ēdnīcas darbiniekiem!

Beāte Beatrise Juško (11.c)

man sapnis nenotika...
vai pavasari vari pārbaudīt?!
es vāru kafiju,
tu arī.
bet daudreiz stiprāku.
vēl jaukāku man skatu grūti vēlēt - tu
piesmēķē pie sakarsušas spuldzes,
un klusēšanu dažreiz mērām jūdzēs,
vai gadsimtos starp divām atklāsmēm.
mans sapnis nenotiks nekad...
es parakstos uz atklātnēm,
lai kur tu arī būtu,
kad samržo kafija,
es jūtu - būs...
šis nokavētais pavasaris

Laura

Laura Lauva (8.a)

Latvijas sievietes - gaismas,
Un tu katreiz sajūti - pasaule.
Neesmu bijusi mājās tik daudz: mirdzums;
Ceļš salonā pārvērš gan laiku, gan pūles, gan naudu.
Dārgumos - dialogs bez vārdiem;
Ieskaties nākotnē!
Lietas daiļā dzimuma pārstāvēm pat sētas stabam skaidras - parodijas.

Marta Mazūre-Siliņa (12.a)

Parādi, ko nevar ar acīm redzēt
Satver manu roku,
Es vedīšu, kur upes pārstāj tecēt;
Uzzibsnījot pārļu baltu zobu
Manos matos vīns pielijis;
Ik dienu no jauna topu,
Cirtās meža zaļums vijas
Rokai saplūstot ar koku.

Marta Mazūre-Siliņa (12.a)

Annija Cīrule (11.a)

Ar saules svilpi zem aste
Vējš pāri uzkalniem skrien.
Krīt zemei guruma nasta,
Pār grāvjiem purenes brien.

Tur kārklu pūpolos mīkstos,
Kas dzeltenas mutītes ver,
Pār palu ūdeņiem līkstot,
Dzer kameņu nektāru- dzer.

Ar zilām vizbuļu acīm,
Mākoņiem uzsmaida mežs.
Tas gaīda, ko pavasars sacīs
Tam asaras aizslauka vējš.

Laura

Redaktore: Linda Amura

Literārās lapas redaktore: Iluta Žigure

Redkolēģija:

Lība Marta Igaune, Ksenija Mālniece, Anete Tropa,
Elīza Elsiņa, Elīna Pūce, Marta Marija Maltisova,
Madara Liekumniece — Grandāne, Beāte Beatrise
Juško, Beāte Beatrise Mazūre, Jūta Lapsiņa,
Elizabete Ozoliņa

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com